

Mooiste tijd tussen de bloemen in India

Hugo van der Meer (88), de vader van KNMP-voorzitter Rik, studeerde farmacie, was inspecteur en directeur bij Philips-Duphar. Zijn tijd als expat in India was het mooist. Kriskras door het land op zoek naar bloemen en planten met werkzame stoffen. Kindermeisje Maria had kleuter Rik onder haar hoede.

Auteur **Frits Baltesen**

De mooiste tijd van apotheker Hugo van der Meer (88) was in India. In de jaren zestig van de vorige eeuw was de vader van KNMP-voorzitter Rik van der Meer er mededirecteur van een vestiging van het farmaciebedrijf Philips-Duphar. Het was een luxe leven: veel vrijheid en vaak kriskras reizend door het warme land in een auto met chauffeur, op zoek naar bloemen en struiken met werkzame stoffen.

Hugo van der Meer ging na de oorlog eerst scheikunde studeren in Delft, maar dat beviel niet. Zijn vader was dermatoloog, maar hij besloot in 1946 farmacie te studeren in Leiden, onder anderen bij de befaamde professor Vogelenzang. “Ik wist eigenlijk pas aan het einde van die studie wat ik ermee wilde. Een apotheek vond ik niks: dat was me te statisch. De industrie leek uitdagender, én ik wilde naar het buitenland.”

Meteen na zijn studie werd Van der Meer verleid: hij kon makkelijk een apotheek kopen, maar had er geen zin in.

RIK IS NIET IEMAND DIE IN ZIJN EENTJE IN EEN LAB WIL ZITTEN. HIJ IS EEN MENSENMENS

Het was in de jaren vijftig eenvoudig om werk te krijgen en hij werd al snel aangenomen bij Philips-Duphar in Amsterdam. Een internationaal bedrijf en dus greep hij na drie jaar zijn kans, toen het een directeur zocht in Bombay. Zijn zoon Rik was vijf maanden toen ze in het vliegtuig stapten.

Heerlijke tijd

“Het was een heerlijke tijd. Ik kon alle kennis van mijn studietijd gebruiken. Een Indiër was directeur, ik de tweede man. We tabletteerden, drageerden, maakten injecties en bouwden steriele ruimten. Organisatorisch was het moeilijk.”

De moesson was minder prettig. “De eerste dag is mooi”, herinnert Van der Meer zich. “Als de regen half juni Bombay bereikte, juichte iedereen, na al die maanden van droogte. Kinderen dansten bloot op straat, maar er verdronken ook mensen in putten want er lagen bijna nooit roosters op. Taxi's veroorzaakten ongelukken, omdat ze geen ruitenwissers hadden. In de fabriek hadden we op de tabletteerafdeling een groot probleem: door de hoge vochtigheid kregen we last van schimmels. Maar de productie moest door. We hebben toen een antischimmel-middel in de tabletten verwerkt.”

Van der Meer moest wennen aan de gigantische armoede en het kastenstelsel. “We leefden er semikoloniaal. We had-

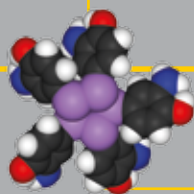
1909

1910

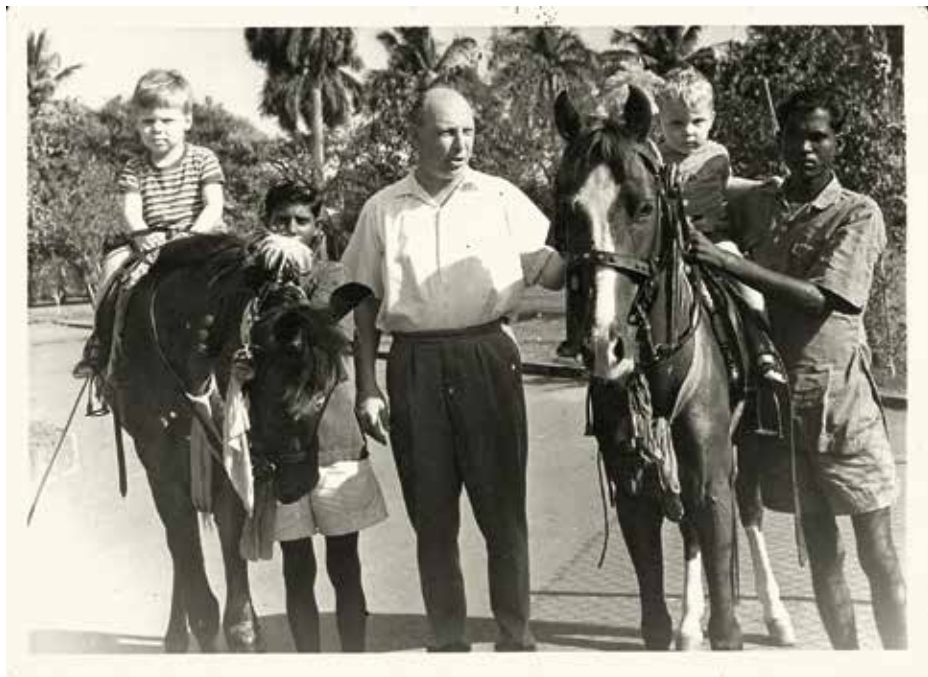
1911

1912

1913

Paul Ehrlich synthetiseert salvarsan, een arseenpreparaat, waarmee voor het eerst effectieve behandeling van syfilis mogelijk is. Dit markeert het begin van de chemotherapie.

HET GEZIN VAN DER MEER IN DE JAREN ZESTIG VAN DE VORIGE EEUW IN INDIA, MET LINKS DE HUIDIGE KNMP-VOORZITTER RIK. VADER HUGO: "TIJDENS DE MOESSON HADDEN WE OP DE TABLETTEERAFDELING EEN GROOT PROBLEEM: DOOR DE HOGE VOCHTIGHEID KREGEN WE LAST VAN SCHIMMELS."

den een chauffeur, een schoonmaker, een kok, een tuinman en een kindermisje, de aja. Maria heette ze." Die zorgde de hele dag voor de kinderen – én de nacht. "Als Rik 's nachts hoestte en mijn vrouw ging naar hem toe, zei de aja tegen mijn vrouw: 'mehsaheb: ik ben er toch!' Maria was gek op zijn mooie witte krulletjes!"

Na vijf jaar moest het gezin Van der Meer terug naar Nederland. "We wilden niet, maar het moest van het hoofdkantoor. In de fabriek in Olst had een Brit de leiding en die kon niet omgaan met het personeel. De werknemers spraken toen – het was 1968 – vooral Sallands."

Deze vestiging maakte alles: tabletten, zalven, injecties, waterige oplossingen en capsules. Het was ook de grootste producent ter wereld van auto-injectoren tegen gifgas, Atropen. "We hebben voor vele landen miljoenen injectoren gemaakt."

Hugo van der Meer werd voorzitter van de NIA en lid van het sectiebestuur Industrieapothekers van het FIP.

Na tien jaar werd hij inspecteur bij de IGZ in de provincies Gelderland en Utrecht. Hij controleerde daar de apotheken, ziekenhuisapotheken, apotheekhoudende huisartsen, industrie, verpleeghuizen en drogisten. Bekende fouten bij apothekers waren flesjes zonder etiket, opiaten die niet goed werden bewaard en smerige flesjes in laboratoria."

Van der Meer: "Enkele apotheken deden het in die tijd niet goed. Als er een klacht kwam uit een stad, wist ik bijna

altijd om wie het ging. De Inspectie had in die tijd een goede band met de apothekers. Zowel bij de verdrietige momenten als bij de blijde momenten, zoals een jubileum, was de inspecteur altijd aanwezig."

Ondertussen ging Rik studeren. "Ik heb me er alleen zijdelings mee bemoeid. Ik heb geen druk uitgeoefend. Rik vond het interessant. Hij begon in Leiden, maar toen de faculteit daar sloot, is hij afgestudeerd in Utrecht. Hij wilde wél een openbare apotheek, want Rik is niet iemand die in zijn eentje in een lab wil zitten. Hij is een mensenmens. Hij kan mensen verbinden. Dat deed hij op school al."

Konijntjes

Hugo van der Meer is na zijn terugkomst uit India met zijn vrouw in Olst blijven wonen. In een schitterend huis aan de rand van het dorp, waar de konijntjes door de tuin huppelen. Ze hebben een goede band met Rik. Tot anderhalf jaar geleden hielp Hugo Rik met de administratie van zijn apotheek in Den Haag, maar hij moest ermee stoppen toen hij moeilijker ging lopen.

Ze waren trots toen hun zoon ruim een jaar geleden voorzitter werd van de KNMP. De vrouw van Hugo: "Ik vond het heel mooi. De KNMP is een belangrijke organisatie. Rik kan het goed: hij ziet de grote lijnen en zag dat het tijd was om een niet-apotheker op te nemen in het bestuur. Nog één tip voor Rik: ga door met je plannen!" ■

1914

Begin van de Eerste Wereldoorlog.

1915

1916

1917

OPG profiteert van de grote oorlogsvraag naar geneesmiddelen.

1918